సుప్రీం కోర్టు నివేదికలు 19

మైఖేల్ గోలోడెట్జ్ మరియు ఇతరులు

v.

సెరాజుద్దీన్ అండ్ కంపెనీ

(పి. బి. గజేంద్రగడ్కర్, కె.ఎస్. వాంచూ,

కె.సి. దాస్ గుప్తా మరియు జె.సి.షా, జె.జె.)

ఆర్బిట్రేషన్-భారతీయ సంస్థకు, విదేశీ సంస్థకు మధ్య వస్తువులను సరఫరా చేసే ఒప్పందం-వివాదాలను విదేశీ ట్రిబ్యునల్ కు పంపడం-విదేశీ సంస్థ వివాదాన్ని విదేశీ ట్రిబ్యునల్ కు రిఫర్ చేస్తుంది-భారతీయ సంస్థ హైకోర్టులో దావా వేసింది-అవతలి పక్షం మధ్యవర్తిత్వం చేపట్టకుండా నిరోధించడానికి కాంట్రాక్ట్-నిషేధాజ్ఞ రద్దు-దావాను విచారించే కోర్టుపై స్టే విధించాలని హైకోర్టులో పిటిషన్ దాఖలు-విచక్షణ-మధ్యవర్తిత్వ చట్టం, 1940 (X ఆఫ్ 1940) 34.

ఈ పిటిషనర్లు అమెరికాలో వ్యాపారం చేస్తున్న సంస్థ. ప్రతివాదులు ఒక భారతీయ సంస్థ. ఈ రెండు సంస్థలు లిఖితపూర్వకంగా ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నాయి, దీని ద్వారా పిటిషనర్ ప్రతివాదుల నుండి కొన్ని వస్తువులను కొనుగోలు చేయడానికి అంగీకరించాడు. ఒప్పందంలో మధ్యవర్తిత్వ క్లాజు ప్రకారం అమెరికన్ ఆర్బిట్రేషన్ అసోసియేషన్ నిబంధనల ప్రకారం న్యూయార్క్ లో ఆర్బిట్రేషన్ ద్వారా ఒప్పందంలో తలెత్తే వివాదాలను పరిష్కరించాల్సి ఉంటుంది. వివాదాలు తలెత్తడంతో పిటిషనర్లు వాటిని మధ్యవర్తిత్వానికి పంపారు. కాంట్రాక్టును రద్దు చేయాలని, ఒప్పందం అమలులో చర్యలు తీసుకోకుండా పిటిషనర్లను నిరంతరం ఆంక్షలు విధించాలని అక్కడి ప్రతివాదులు కలకత్తా హైకోర్టులో వ్యాజ్యం దాఖలు చేశారు. ఆర్బిట్రేషన్ యాక్ట్ 1940 సెక్షన్ 34

ప్రకారం ఆ దావాపై స్టే విధించాలని పిటిషనర్లు అదే హైకోర్టులో పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. ఈ పిటిషన్ ను విచారించిన సింగిల్ జడ్జి విదేశీ ట్రిబ్యునల్ విచారణ తీరును తప్పుబట్టిన పక్షం ట్రిబ్యునల్ కు వర్తించే చట్టం ప్రకారం విచారణను ఎదుర్కోవడమే పరిష్కారమని, స్టే ఇవ్వకపోవడానికి ప్రతివాదులు తగిన కారణాలు చూపలేదని పేర్కొన్నారు. లెటర్స్ పేటెంట్ కింద అప్పీలులో ఈ ఉత్తర్వులను కొట్టివేసి, అప్పీలుదారులు ప్రత్యేక సెలవుతో అప్పీలు చేసుకున్నారు.

స్టే మంజూరు చేయడంలో ఫస్ట్ ఇన్ స్టెన్స్ కోర్టు తన విచక్షణాధికారాన్ని సక్రమంగా ఉపయోగించిందా లేదా అనేది ఈ కోర్టు ముందున్న ప్రధాన ప్రశ్న.

వివిధ దేశాలలో నివసిస్తున్న వర్తకుల మధ్య మధ్యవర్తిత్వానికి వెళ్ళడానికి ఒక వాణిజ్య ఒప్పందంలోని ఒక క్లాజుఏ విశ్వాసంపై ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నారో ఆ ఒప్పందంలో అంతర్భాగమని, ఈ సందర్భంలో దావా వేయడానికి ప్రాదేశిక అధికార పరిధిని కలిగి ఉన్న కోర్టును నిరోధించలేమనిపేర్కొంది .సి ఒడంబడికను ఉల్లంఘించినప్పటికీ ఒప్పందంలో ఒక పక్షం. సాధారణంగా కాంట్రాక్ట్ కింద తలెత్తే వివాదాలను పరిష్కరించుకోవడానికి పార్టీలు ఒప్పందం సమయంలో ట్రిబ్యునల్ ను ఆశ్రయించాల్సి ఉంటుంది. అటువంటి సందర్భాల్లో సరైన సందర్భంలో కోర్టు తన సహాయాన్ని నిరాకరించవచ్చు, దానిని కోరే పక్షం బేరసారాల నుండి వైదొలగడానికి తగిన కారణం లేనప్పుడు . స్టే ఇవ్వడానికి నిరాకరించడానికితగిన కారణాలు ఉన్నాయా లేదా అనేది అన్ని అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న కోర్టు ఒక నిర్ణయానికి రావాలి. దావావేయడానికి నిరాకరిస్తున్న పరిస్థితి మౌలికంగా వాస్తవమేనా అనేది ప్రశ్నార్థకమే .

ప్రస్తుత కేసులో పార్టీల సాక్ష్యాధారాలన్నీ ఇలా ఉన్నాయి.భారతదేశం, మరియు ప్రభుత్వం విధించిన ప్రస్తుత ఆంక్షలువిదేశీ మారకద్రవ్య లభ్యతపై భారతదేశంప్రతిస్పందకులు తమ సాక్షులను కొత్తకు తీసుకెళ్లడం అసాధ్యం ఆర్బిట్రేటర్ ముందు విచారణ కోసం యార్క్. [మార్పు] ప్రొసీడింగ్ మధ్యవర్తిత్వం వాస్తవానికి ఎక్స్ పార్ట్ గా ఉండటానికి ముందు. ది హై కాబట్టి కోర్టు తన నిర్ణయం సరైనదేనని, సమీక్షిస్తే..సౌలభ్యం యొక్క సమతుల్యత, ఆ స్టే మంజూరు చేయబడదు.

సివిల్ అప్పీలేట్ అధికార పరిధి : సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 493 ఆఫ్ 1960.

1959 ఏప్రిల్ 29న కలకత్తా హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వుల నుంచి స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా అప్పీల్ ఆఫ్ ఒరిజినల్ ఆర్డర్ నెం. 1958 లో 177.

ఎస్.టి.దేశాయ్, డి.ఎన్.ముఖర్జీ, బి.ఎన్.ఘోష్.పిటిషనర్ల కోసం..

సి.కె. దిలీప్, భారత సొలిసిటర్ జనరల్ ఎస్. K. కపూర్ మరియు పి. సి. చటర్జీ, ప్రతిస్పందకుడి కోసం.

1962. డిసెంబర్ 12. కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులో..

అమెరికాలోని న్యూయార్క్ లోని వాల్ స్ట్రీట్ లోని 120వ నెంబరులో "ఎం గోలోడెట్జ్ అండ్ కంపెనీ" పేరుతో, శైలిలో దిగుమతిదారులుగా వ్యాపారం చేస్తున్న సంస్థ. ప్రతివాదులు మాంగనీస్

ఖనిజం ఎగుమతిదారులుగా వ్యాపారం చేసే సంస్థ మరియు వారి ప్రధాన వ్యాపార కార్యాలయం కలకత్తా పట్టణంలోని బెంటింక్ స్ట్రీట్ లో ఉంది. జులై 5, 1955 నాటి లిఖితపూర్వక ఒప్పందం ద్వారా ప్రతివాదులు విక్రయించడానికి అంగీకరించారు మరియు పిటిషనర్లు దానిలో నిర్దేశించిన నియమనిబంధనల ప్రకారం 25,000 టన్నుల మాంగనీస్ ఖనిజాన్ని కొనుగోలు చేయడానికి అంగీకరించారు. ఒప్పందంలో ఈ క్రింది మధ్యవర్తిత్వ క్లాజు ఉంది:

"మధ్యవర్తిత్వం : ఒప్పందం వల్ల తలెత్తే ఏదైనా వివాదాన్ని అమెరికన్ ఆర్బిట్రేషన్ అసోసియేషన్ నిబంధనల ప్రకారం న్యూయార్క్ లో మధ్యవర్తిత్వం ద్వారా పరిష్కరించాలి."

1956 సెప్టెంబర్ నుంచి 1957 ఆగస్టు మధ్య కాలంలో 5478 టన్నుల మాంగనీస్ ఖనిజాన్ని సరఫరా చేసింది. పంపిణీ చేయని వస్తువుల యొక్క సమతుల్యతను రవాణా చేయాల్సిన బాధ్యత గురించి పక్షాల మధ్య వివాదాలు తలెత్తాయి, పిటిషనర్లు వాటిని జనవరి 15, 1958 న లేదా సుమారు అమెరికన్ ఆర్బిట్రేషన్ అసోసియేషన్ యొక్క మధ్యవర్తిత్వానికి పంపారు మరియు ప్రతివాదులు విక్రయించడానికి అంగీకరించిన వస్తువుల సమతుల్యతను రవాణా చేయడంలో చట్టవిరుద్ధంగా విఫలమయ్యారనే వాదనపై నష్టపరిహారం కోరారు. 1955 జులై 5 నాటి లిఖితపూర్వక ఒప్పందాన్ని చెల్లదని ప్రకటించి రద్దు చేయాలని, అప్పీలుదారులు, వారి సేవకులు, ఏజెంట్లు ఆ ఒప్పందాన్ని అమలు చేయడంలో చర్యలు తీసుకోకుండా శాశ్వత నిషేధాజ్ఞలు జారీ చేయాలని, ఆ ఒప్పందాన్ని అమలు చేస్తున్నట్లు ప్రకటన (అవసరమైతే) చేయాలని కోరుతూ 1958 ఫిబ్రవరి 2న ప్రతివాదులు కలకత్తా హైకోర్టు అసలు వైపు చర్య ప్రారంభించారు. మరియు దాని కింద పార్టీలకు ఎటువంటి హక్కులు మరియు బాధ్యతలు ఉండవు. పిటిషనర్లు ఆగస్టు 1957 వరకు రవాణా చేసిన మాంగనీస్ ఖనిజాన్ని తమ బాధ్యత పట్ల పూర్తి సంతృప్తితో అంగీకరించారని మరియు ఒప్పందం నెరవేరిందని మరియు దాని క్రింద ఉన్న పక్షాల హక్కులు మరియు బాధ్యతలు ముగిశాయని ప్రతివాదుల విషయం. ప్రత్యామ్నాయంగా పిటిషనర్లు ఒప్పందాన్ని తిరస్కరించారని లేదా దాని ఉల్లంఘనలకు

పాల్పడ్డారని, ఆ కారణంగా కూడా కాంట్రాక్ట్ రద్దు చేయబడిందని లేదా వారి ఇష్టానుసారం చెల్లదని లేదా చెల్లదని మరియు వారు దానిని నివారించారని ప్రతివాదులు వాదించారు. తదుపరి ప్రత్యామ్నాయంలో వారు ఈ ఒప్పందాన్ని మరింతగా అమలు చేయడం అసాధ్యంగా మారిందని, అది నిరాశ చెందిందని లేదా తొలగించబడిందని మరియు తదుపరి పనితీరు నుండి తమకు మినహాయింపు ఇవ్వబడిందని వాదించారు. 1958 నాటి క్సో 194 దావాలో ప్రతివాదులు ప్రారంభించిన ప్రొసీడింగ్స్ ను 1940 మధ్యవర్తిత్వ చట్టం X యొక్క సెక్షన్ 34 ప్రకారం ఒక ఉత్తర్వు ద్వారా నిలిపివేయాలని ఆదేశించాలని పిటిషనర్లు కలకత్తా హైకోర్టును ఆశ్రయించారు. ప్రతివాదులు, వారి ఏజెంట్లు, సేవకులు దావా విచారణను కొనసాగించకుండా ఆంక్షలు జారీ చేయాలి. ఈ పిటిషన్ ను విచారించిన రే, జె వివాదాలను విదేశీ మధ్యవర్తిత్వ సంస్థకు మధ్యవర్తిత్వానికి సమర్పించాలన్న ఒప్పందాన్ని స్పష్టం చేశారు. భారత మధ్యవర్తిత్వ చట్టం, 1940 లోని 34, ప్రొసీడింగ్స్ నిర్వహించే విధానం ద్వారా లేదా తీర్పు ద్వారా బాధించబడిన పక్షం యొక్క పరిష్కారం దానికి వర్తించే చట్టం ప్రకారం మధ్యవర్తిత్వ ప్రక్రియ మరియు తీర్పును విదేశీ ట్రిబ్యునల్ లో వ్యతిరేకించడమేనని, ఒప్పందం కింద ఉత్పన్నమయ్యే వివాదాలను సూచించడానికి ఒప్పందాన్ని ఉల్లంఘించి దాఖలు చేసిన చర్యను నిలిపివేయడానికి తగిన కారణం లేదని వాదించింది. మధ్యవర్తిత్వం: ఈ ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా లెటర్స్ పేటెంట్ కింద అప్పీలులో, సాక్ష్యాల నుండి వెలువడే కొన్ని ముఖ్యమైన పరిస్థితులను పరిగణనలోకి తీసుకోవడంలో మొదటి సంఘటన కోర్టు తన విచక్షణను సరిగా ఉపయోగించలేదని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. ఒప్పందానికి, వివాదాలకు సంబంధించిన అన్ని సాక్ష్యాధారాలు భారత్ లోనే ఉన్నాయని, విదేశీ మధ్యవర్తిత్వ ట్రిబ్యునల్ ముందు సాక్ష్యాలు సమర్పించడానికి విదేశీ మారకద్రవ్యాన్ని పొందడంలో భారత ప్రభుత్వం విధించిన ఆంక్షల కారణంగా ప్రత్యేక ఇబ్బందులు ఎదురయ్యాయని, ప్రతివాదులు తమ సాక్ష్యాలను సమర్పించడం అసాధ్యమని, అక్కడకూడా ఉందని పేర్కొంది.విదేశీ మధ్యవర్తిత్వ ట్రిబ్యునల్ "పక్షాల మధ్య వివాదాల న్యాయమైన మరియు సరైన నిర్ణయానికి సురక్షితమైన మరియు సౌకర్యవంతమైన వేదిక కాదు." ఈ మొత్తం వ్యవహారం భారత చట్టాలు, ఇండియన్ ఆర్బిట్రేషన్ యాక్ట్, ఇండియన్ కాంట్రాక్ట్ యాక్ట్ ల ప్రకారమే

జరుగుతుందని పిటిషనర్ల తరఫున హాజరైన అడ్వొకేట్ జనరల్ అంగీకరించారని, ఆ లెక్కన కూడా దావాపై స్టే విధించడానికి నిరాకరించే కోర్టు విచక్షణాధికారాన్ని ఉపయోగించాలని న్యాయమూర్తులు అభిప్రాయపడ్డారు. దీంతో హైకోర్టు రే, జె.ల తీర్పును వెనక్కి తీసుకుని ఆయన జారీ చేసిన ఉత్తర్వులను రద్దు చేసింది. ఆ ఉత్తర్వులకు విరుద్ధంగా, ప్రత్యేక సెలవుతో, ఈ అప్పీలుకు ప్రాధాన్యత ఇస్తారు.

ఆర్బిట్రేషన్ యాక్ట్, 1940లోని సెక్షన్ 34 ప్రకారం విదేశీ మధ్యవర్తిత్వ ట్రిబ్యునల్ కు ఈ ఒప్పందాన్ని సమర్పించాల్సి ఉన్నప్పటికీ, ఇతర పక్షాలకు వ్యతిరేకంగా మధ్యవర్తిత్వ ఒప్పందానికి ఒక పక్షం ప్రారంభించే చట్టపరమైన చర్యలను నిలిపివేసే అధికారం భారతదేశంలోని కోర్టుకు ఉందని మేము భావిస్తాము. మధ్యవర్తిత్వ ఒప్పందంలో ఒక పక్షం మధ్యవర్తిత్వ ఒప్పందం కింద పంపడానికి అంగీకరించిన ఒక విషయాన్ని నిర్ణయించడానికి చర్యను ప్రారంభించినప్పుడు, కోర్టు సాధారణంగా చర్యను నిలిపివేయడానికి అనుకూలంగా ఉంటుంది , దీనివల్ల పిటిషనర్ తీర్పు కోసం పార్టీలు ఎంచుకున్న ట్రిబ్యునల్ను ఆశ్రయిస్తాడు. అటువంటి సందర్భంలో తగిన కారణాలు ఉంటే తప్ప, తాను ఎంచుకున్న ట్రిబ్యునల్ ను ఆశ్రయించే గంభీరమైన బాధ్యతను ఉల్లంఘిస్తే, మధ్యవర్తిత్వం సక్రమంగా నిర్వహించడానికి అవసరమైన అన్ని పనులు చేయడానికి అవతలి పక్షం సిద్ధంగా ఉంటే: ఈ నియమం ట్రిబ్యునళ్ల మధ్యవర్తిత్వాలకు వర్తిస్తుంది. విదేశీ మరియు స్వదేశీ. మధ్యవర్తిత్వ చట్టంలోని సెక్షన్ 34 ద్వారా పేర్కొనబడిన అధికారం న్యాయస్థానంలో అంతర్లీనంగా ఉంటుంది: దీనికి విరుద్ధంగా తగిన కారణాన్ని వెల్లడించకపోతే, మొత్తం బేరసారాలకు కట్టుబడి ఉండాలని పక్షాలను బలవంతం చేయకపోతే, అలా చేయకపోవడం ఒప్పందంలోని ఒక పక్షాన్ని అంగీకరించడానికి మరియు పునఃసమీక్షించడానికి అనుమతించడమే అవుతుందని కోర్టు నొక్కి చెబుతుంది. ఒప్పందం కింద తలెత్తిన వివాదాన్ని విదేశీ మధ్యవర్తిత్వ ట్రిబ్యునల్ కు సమర్పించడానికి ఒప్పందం ఉన్న సందర్భాల్లో ఈ పరిగణన బలంగా ఉండవచ్చు . వివిధ దేశాలలో నివసిస్తున్న వర్తకుల మధ్య వాణిజ్య లావాదేవీలో ఒక క్లాజు మధ్యవర్తిత్వానికి

వెళ్ళడానికి లావాదేవీలో అంతర్భాగం, ఏ విశ్వాసంతో ఒప్పందం కుదుర్చుకుంటారో, కానీ ఒప్పందంలోని ఒక పక్షం అభ్యర్థన మేరకు దావా వేయకుండా ప్రాదేశిక అధికార పరిధిని కలిగి ఉన్న కోర్టును డాక్యుమెంట్లు నిరోధించవు. మధ్యవర్తిత్వం కోసం ఒడంబడికను ఉల్లంఘించినప్పటికీ. అటువంటి సందర్భంలో, బేరసారం నుండి వైదొలగడానికి తగిన కారణం లేనప్పుడు, సరైన సందర్భంలో కోర్టు తన సహాయాన్ని తిరస్కరించవచ్చు. దావాపై స్టే విధించడానికి కోర్టు నిరాకరించినప్పుడు, ప్రత్యేక కారణాల వల్ల అతని బేరసారాలకు పక్షం వహించడానికి నిరాకరిస్తుంది, ఇది అలా చేయడం సమంజసం కాదు. సాధారణంగా కోర్టు ఒక ఒప్పందం కింద తలెత్తే వివాదాలను పరిష్కరించడానికి ఇరుపక్షాలను ఒప్పంద సమయంలో ట్రిబ్యునల్ కు ఆశ్రయించవలసి ఉంటుంది. ఇది కోర్టు తన పరిధిలోని వివాదాలకు సంబంధించి తన అధికార పరిధిని వదులుకోవడానికి కట్టుబడి ఉందని భావించడం వల్ల కాదు, ఇది ఒప్పందాల పవిత్రతను పెంపొందించడానికి మాత్రమే ప్రయత్నిస్తుంది. మరియు ఆ ప్రయోజనం కోసం సూట్ ఉంటుంది. దావాను విచారించే కోర్టు యొక్క అధికార పరిధి వివాదరహితంగా ఉంది: కానీ కోర్టు యొక్క విచక్షణాధికారం ఈక్విటీ మధ్యవర్తిత్వం ఆధారంగా ఉంటుంది. అందువల్ల వాణిజ్య ఒప్పందం ప్రకారం కూడా ఒక కేసులో తమ వివాదాన్ని విదేశాల్లోని మధ్యవర్తిత్వ ట్రిబ్యునల్ కు సమర్పించడానికి పార్టీలు అంగీకరించినంత మాత్రాన స్టే ఇవ్వాల్సిన అవసరం కోర్టుకు లేదు. అన్ని పరిస్థితులను పరిగణనలోకి తీసుకుని స్టే ఇవ్వడానికి నిరాకరించడానికి తగిన కారణాలు ఉన్నాయా లేదా అనే నిర్ణయానికి రావాల్సి ఉంది. ఒక దావాలో ఉండటానికి నిరాకరించడానికి ఒక కేసులోని పరిస్థితులు తగిన కారణాలను చూపిస్తాయా అనేది వాస్తవం యొక్క ప్రశ్న.

ప్రస్తుత సందర్భంలో పరిస్థితులు, మా తీర్పులో, కొంత విచిత్రంగా ఉన్నాయి. పిటిషనర్లు స్టే కోసం దాఖలు చేసిన పిటిషన్ లో ఈ పిటిషన్ సరైనదేనని, వీలైనంత త్వరగా పిటిషన్ దాఖలు చేశామని, అప్పీలుదారులు సిద్ధంగా ఉన్నారని, 1962లో పేర్కొన్నారు.

ఆర్బిట్రేషన్ ప్రొసీడింగ్ సక్రమంగా నిర్వహించడానికి అవసరమైన అన్ని పనులు చేయడానికి సిద్ధంగా ఉంది మరియు ఆర్బిట్రేషన్ ఒప్పందానికి అనుగుణంగా దావా దాఖలు చేసిన విషయాలను మధ్యవర్తిత్వానికి రిఫర్ చేయకపోవడానికి తగిన కారణం లేదు. దావాకు సంబంధించిన అంశం, దానికి సంబంధించిన సాక్షులందరూ భారత్ లోనే ఉన్నారని, పైన పేర్కొన్న అంశాలకు సంబంధించిన సాక్ష్యాధారాల్లో ఏ భాగం న్యూయార్క్ లో లేదని ప్రతివాదులు తమ కౌంటర్ అఫిడవిట్ ద్వారా వాదించారు. జులై 5, 1955 నాటి ఒప్పందానికి వర్తించే సరైన చట్టం భారతీయ చట్టమని, భారతీయ ఒప్పందాల చట్టం పార్టీల హక్కులు మరియు బాధ్యతలను నియంత్రిస్తుందని వారు సమర్పించారు. ఈ వ్యాజ్యం ఒప్పందానికి వర్తించే చట్టానికి సంబంధించిన క్లిష్టమైన ప్రశ్నలను లేవనెత్తిందని, ఆ కారణంగా కూడా తాము వివాదాన్ని సామాన్యులు న్యాయనిర్ణయానికి సమర్పించాల్సిన అవసరం లేదని వారు వాదించారు. ఆర్బిట్రేషన్ క్లాజు ప్రతివాదుల సంస్థకు కట్టుబడి ఉన్నప్పటికీ విదేశీ మధ్యవర్తిత్వాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుందని కూడా వారు వాదించారు. మధ్యవర్తిత్వం న్యూయార్క్ లో జరగాల్సి ఉంది మరియు ఏ తీర్పు ఇచ్చినా అది విదేశీ తీర్పు అవుతుంది, మధ్యవర్తులు భారతదేశంలోని న్యాయస్థానాల నియంత్రణకు లోబడి ఉండరు, అందువల్ల ఆర్బిట్రేషన్ చట్టంలోని సెక్షన్ 34తో సహా నిబంధనలను అప్పీలుదారులు పొందలేరు. ఈ వివాదానికి సంబంధించిన సాక్ష్యాధారాలన్నీ భారత్ లోనే ఉన్నాయని, సాక్ష్యాల్లో ఏ భాగమూ న్యూయార్క్ లో లేవని ప్రతివాదులు చేసిన వాదనను పిటిషనర్లు తమ కౌంటర్ అఫిడవిట్ ద్వారా సవాలు చేయలేదు. పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది తన కౌంటర్ అఫిడవిట్ లోని 11వ పేరాలో కేవలం "ఆ ఒప్పందంలోని మధ్యవర్తిత్వ క్లాజు ప్రకారం ఆ దావా దాఖలు చేసిన అంశాలను మధ్యవర్తిత్వానికి పంపకపోవడానికి తగిన కారణం లేదు. పైన పేర్కొన్న దావాకు సంబంధించిన వివాదాలను మధ్యవర్తిత్వానికి పంపకపోవడానికి సరైన మరియు/లేదా తగిన కారణం ఏదీ లేదని నేను ఖండిస్తున్నాను. ఒక ఒప్పందం ముగిశాక ప్రతివాదులను ఎంచుకోవడానికి అనుమతించడం పిటిషనర్లకు అన్యాయమని, ఏ క్లాజులు కట్టుబడి ఉన్నాయో, ఏవి పనిచేయనివో ఇష్టానుసారంగా లేదా పక్షపాతం నిర్దేశిస్తుందని నేను చెబుతున్నాను. 12వ పేరాగ్రాఫ్ లో పేర్కొన్న అంశాలకు సంబంధించి సాక్ష్యాధారాలు అవసరమని

లేదా ఆరోపించినట్లుగా మధ్యవర్తుల ముందు ఇవ్వలేమని నేను అంగీకరించను. ముఖ్యంగా, ఇరుపక్షాల మధ్య ఉద్దేశపూర్వకంగా కుదిరిన ఒప్పందం ప్రకారం మధ్యవర్తిత్వం జరిగితే ఆరోపించినట్లుగా లేదా అస్సలు న్యాయం నిరాకరణ జరగదు. ఇది అవసరమని లేదా ప్రతిస్పందకుడు ఆరోపించినట్లుగా ఏదైనా ప్రతినిధిని పంపడం లేదా ఏదైనా సాక్ష్యాన్ని న్యూయార్క్ కు తీసుకెళ్లడం సాధ్యం కాదని నేను అంగీకరించను. మరోవైపు ఈ వ్యాజ్యంపై స్టే ఇవ్వకపోతే పిటిషనర్లు తీవ్ర వివక్షకు గురవుతారని, ఇబ్బందులు ఎదుర్కొంటారని పేర్కొంది.

ప్రతివాదులు లేవనెత్తిన పిటిషన్లు మధ్యవర్తిత్వ చట్టం యొక్క అర్థంలో తగిన కారణాన్ని కలిగి ఉన్నాయా అనే ప్రశ్నకు హైకోర్టు సమాధానమిచ్చింది, మరియు మా తీర్పులో అలా చేయడం సరైనదే, ఆ ప్రకటనలో పేర్కొంది. ప్రతివాది యొక్క అఫిడవిట్ ఆచరణాత్మకంగా సవాలు చేయబడలేదు, వివాదాలకు సంబంధించిన కేసులో అన్ని సాక్ష్యాలు భారతదేశంలో ఉన్నాయి మరియు పిటిషనర్లకు అనుకూలంగా విచక్షణను ఉపయోగించకపోవడానికి ఇది బలమైన కారణం. వ్యక్తిగత పౌరులకు విదేశీ మారకద్రవ్యాన్ని అందించే విషయంలో విధించిన కఠిన ఆంక్షల దృష్ట్యా ప్రతివాదులు తమ సాక్షులను న్యూయార్క్ తీసుకెళ్లడం, తమపై కేసును వాదించడానికి మధ్యవర్తిత్వ ప్రక్రియలో మధ్యవర్తుల ముందు హాజరుకావడం అసాధ్యమని గమనించాలి. దీనివల్ల ప్రతివాదులకు అన్యాయం జరుగుతుంది. నిస్సందేహంగా పిటిషనర్లు భారతదేశంలో తమపై దాఖలైన దావాను సమర్థించాల్సి వస్తే కొంత అసౌకర్యానికి గురవుతారు, కానీ హైకోర్టు అసౌకర్యం మరియు ఇతర పరిస్థితుల సమతుల్యతను పరిగణనలోకి తీసుకొని ఒక నిర్ణయానికి వచ్చింది, మరియు మా తీర్పులో ఆ నిర్ధారణ సరైనది, స్టే ఇవ్వకపోవడానికి తగిన కారణం ఉంది.

ట్రయల్ జడ్జి విచక్షణాధికారానికి లోబడి ఉన్న ఉత్తర్వుల్లో తగిన కారణాలు లేని కారణాలతో హైకోర్టు జోక్యం చేసుకుందని, ఆ దృష్ట్యా ఉత్తర్వులను కొట్టివేయాలని పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది కోరారు. కానీ రాయ్, జె., అన్ని పరిస్థితులను పూర్తిగా, సక్రమంగా, తగిన విధంగా పరిగణనలోకి తీసుకోలేదని, సంబంధిత అఫిడవిట్లకు తన మనస్సును అన్వయించడంలో విఫలమయ్యారని హైకోర్టు ఎత్తిచూపింది.

ఈ వివాదం భారతదేశంలోనే ఉందని, లేవనెత్తిన విభిన్న వాదనలపై ఆయన తన అభిప్రాయాలను వ్యక్తం చేయలేదని, తద్వారా లేవనెత్తిన ప్రశ్నలను తాను నిర్ణయించే స్థితిలో లేనని, అప్పీలుదారులపై విచక్షణాధికారాన్ని ఉపయోగించడానికి బలమైన కారణాలు ఏవీ కనిపించనందున స్టే మంజూరు చేశానని పేర్కొన్నారు. హైకోర్టు చేసిన ఈ విమర్శలు సమంజసం కాదనిపిస్తోంది. అందువల్ల విచక్షణాధికారంలో జోక్యం చేసుకోవడంలో వ్యక్తమైన అభిప్రాయంపై హైకోర్టు సమర్థవంతంగా వ్యవహరించింది.

ఒప్పందానికి వర్తించే చట్టానికి సంబంధించిన ప్రశ్నపై దిగువ రెండు కోర్టులు భిన్నాభిప్రాయాలు వ్యక్తం చేశాయి. రే, జె., ఈ ఒప్పందం అమెరికన్ చట్టం ప్రకారం నిర్వహించబడుతుందని అభిప్రాయపడ్డారు. అప్పీలులో పిటిషనర్ల తరఫున హాజరైన శ్రీ ఎస్. చౌదరి ఆ అభిప్రాయాన్ని ప్రతిపాదించారు, కాని ఆయనను అనుసరించిన బెంగాల్ అడ్వొకేట్ జనరల్ (హైకోర్టు గమనించినట్లుగా) "మొత్తం వ్యవహారం భారత చట్టం, భారత మధ్యవర్తిత్వ చట్టం ద్వారా మధ్యవర్తిత్వ విషయం మరియు భారత ఒప్పంద చట్టం ద్వారా పైన పేర్కొన్న ఒప్పందం కింద ఉన్న ఇతర విషయాలు నియంత్రించబడతాయి" అని అంగీకరించారు. వివాదస్పద

ఒప్పందం కింద హక్కులు మరియు బాధ్యతలకు సంబంధించినంత వరకు, పార్టీలు ఇప్పుడు వారి నిర్ధారణకు భారతీయ ఒప్పంద చట్టాన్ని సంబంధిత చట్టంగా అంగీకరించినట్లుగా పరిగణించాలి ." అడ్వొకేట్ జనరల్ హైకోర్టు ముందు అలాంటి వెసులుబాటు ఇవ్వలేదని, తీర్పులో చేసిన వ్యాఖ్యలు కొన్ని అపోహల ఫలితమేనని పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. అప్పీలుకు ప్రత్యేక సెలవు మంజూరు చేసిన రోజున ఈ కోర్టులో దాఖలు చేసిన పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది సుర్షిద్ మోహన్ సన్యాల్ దాఖలు చేసిన అఫిడవిట్ పై న్యాయవాది ఈ వాదనకు మద్దతు పలికారు. అఫిడవిట్ అస్పష్టంగా ఉండటం, వ్యక్తిగత పరిజ్ఞానం లేని విషయాలపై అఫిడవిట్ ను తిరస్కరించడం వంటి పరిస్థితులతో పాటు, అఫిడవిట్ పై ప్రమాణం చేసిన సన్యాల్ హైకోర్టులో రాజ్యాంగంలోని 133వ అధికరణం కింద ధ్రువీకరణ పత్రం కోసం దాఖలు చేసిన పిటిషన్ కు మద్దతుగా అఫిడవిట్ దాఖలు చేసినప్పుడు ప్రమాణం చేయకపోవడం కొంత విడ్డూరమైన పరిస్థితి. అలాంటి వాదన ఏదైనా చేయండి.

మేము వ్యక్తం చేసిన అభిప్రాయాన్ని బట్టి, ఒప్పందానికి వర్తించే చట్టానికి సంబంధించిన ప్రశ్నపై ఎటువంటి అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేయకపోవడమే మంచిదని మేము భావిస్తున్నాము. ఆ ప్రశ్నను పరిష్కరించడానికి, దావాను నిర్ణయించడానికి దావాను విచారించే న్యాయస్థానానికి ఉంటుంది.

అందువల్ల అప్పీలు విఫలం అవుతుంది మరియు ఖర్చులతో కొట్టివేయబడుతుంది.

అప్పీల్ కొట్టివేత..